

Sygn. akt III KRS 175/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Halina Kiryło

SSN Maciej Pacuda (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania G. M.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 5 grudnia 2012 r., w sprawie przeniesienia sędziego w stan spoczynku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 marca 2013 r.,

umarza postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Kolegium Sądu Okręgowego w X. uchwałą z dnia 3 stycznia 2012 r. postanowiło wystąpić do Krajowej Rady Sądownictwa z wnioskiem o przeniesienie sędziego G. M. w stan spoczynku.

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą z dnia 5 grudnia 2012 r., postanowiła na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 126, poz. 714) w związku z art. 73 § 1 w związku z art. 70 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) przenieść G. M. sędziego Sądu Rejonowego w [...] w stan spoczynku z dniem podjęcia uchwały.

Sędzia G. M. wniósł do Sądu Najwyższego odwołanie od powyższej uchwały, zaskarżając tę uchwałę w całości i zarzucając jej naruszenie art. 29 ust. 1,

art. 32 ust. 1 i art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz art. 70 § 1 i 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Wskazując na te zarzuty, autor odwołania domagał się uchylenia zaskarżonej uchwały w całości i przekazania sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

W nadesłanym do Sądu Najwyższego piśmie procesowym z dnia 27 lutego 2013 r. sędzia G. M. cofnął jednakże swoje odwołanie wniesione od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 5 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem. W myśl ust. 3 tego przepisu do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej. Nie stosuje się jedynie art. 87¹ k.p.c.

Zawarty w Dziale Va Kodeksu postępowania cywilnego dotyczącym skargi kasacyjnej przepis art. 398²¹ k.p.c. stanowi z kolei, iż jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, z tym że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona, a termin na sporządzenie uzasadnienia orzeczenia przez Sąd Najwyższy wynosi miesiąc. Wymieniony Dział Kodeksu postępowania cywilnego nie zawiera równocześnie przepisu, który regulowałby sposób postępowania Sądu Najwyższego w sytuacji cofnięcia przez stronę wniesionej przez nią skargi kasacyjnej. Dlatego w odniesieniu do tej sytuacji należy odpowiednio stosować art. 391 § 2 k.p.c., zgodnie z którym w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Gdy cofnięcie apelacji nastąpiło przed sądem pierwszej instancji, postępowanie umarza sąd pierwszej instancji.

Kierując się treścią powołanego przepisu oraz uznając, że – z mocy art. 44 ust. 3 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa w związku z art. 398²¹ k.p.c. – znajduje on odpowiednie zastosowanie również w przypadku postępowania

zainicjowanego odwołaniem wniesionym do Sądu Najwyższego od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.